

1. Если хочешь обратиться, Израиль, говорит Господь, ко Мне обратись; и если удалишь мерзости твои от лица Моего, то не будешь скитаться.

УПО: Якщо ти, Ізраїлю, вернешся, каже Господь, до Мене ти вернешся, і якщо ти відкинеш із-перед обличчя Мого гидоти свої, то не будеш тинятись!

KJV: If thou wilt return, O Israel, saith the LORD, return unto me: and if thou wilt put away thine abominations out of my sight, then shalt thou not remove.

2. И будешь клясться: `жив Господь!` в истине, суде и правде; и народы Им будут благословляться и Им хвались.

УПО: І якщо ти присягнеш Як живий Господь правдою й правом та справедливістю, то будуть Ним благословлятись народи, і хвалитись Ним будуть.

KJV: And thou shalt swear, The LORD liveth, in truth, in judgment, and in righteousness; and the nations shall bless themselves in him, and in him shall they glory.

3. Ибо так говорит Господь к мужам Иуды и Иерусалима: распашите себе новые нивы и не сейте между тернами.

УПО: Бо так каже Господь мужам Юди та Єрусалиму: Оріть собі на цілині, і не сійте в тернину!

KJV: For thus saith the LORD to the men of Judah and Jerusalem, Break up your fallow ground, and sow not among thorns.

4. Обрежьте себя для Господа, и снимите крайнюю плоть с сердца вашего, мужи Иуды и жители Иерусалима, чтобы гнев Мой не открылся, как огонь, и не воспыпал неугасимо по причине злых наклонностей ваших.

УПО: Обрізуйтесь Господеві, й усуньте із ваших сердець крайні плоті, юдеї та мешканці Єрусалиму, щоб не вийшла, немов той огонь, Моя лютість, і буде палати вона, і не буде кому погасити через злі ваші вчинки!

KJV: Circumcise yourselves to the LORD, and take away the foreskins of your heart, ye men of Judah and inhabitants of Jerusalem: lest my fury come forth like fire, and burn that none can quench it, because of the evil of your doings.

5. Объявите в Иудее и разгласите в Иерусалиме, и говорите, и трубите трубою по земле; взвывайте громко и говорите: `соберитесь, и пойдем в укрепленные города`.

УПО: Оповістіте в Юдеї та в Єрусалимі звістіть та й скажіть: Засурміте в сурму у краю!

Кричіть гучним голосом та говоріть: Зберіться та підемо до міст до твердинних!

KJV: Declare ye in Judah, and publish in Jerusalem; and say, Blow ye the trumpet in the land:

cry, gather together, and say, Assemble yourselves, and let us go into the defenced cities.

6. Выставьте знамя к Сиону, бегите, не останавливайтесь, ибо Я приведу от севера бедствие и великую гибель.

УПО: Підійміте прапор до Сіону, поспішайте, не станьте, бо з півночі зло приведу, і велике нещастя...

KJV: Set up the standard toward Zion: retire, stay not: for I will bring evil from the north, and a great destruction.

7. Выходит лев из своей чащи, и выступает истребитель народов: он выходит из своего места, чтобы землю твою сделать пустынею; города твои будут разорены, [останутся] без жителей.

УПО: Лев виходить із своєї гущавини, і той, хто нищить народи, вирушає із місця свого, щоб твій край обернути на руїну, і спустошені будуть міста твої, так що забракне і мешканця!...

KJV: The lion is come up from his thicket, and the destroyer of the Gentiles is on his way; he is gone forth from his place to make thy land desolate; and thy cities shall be laid waste, without an inhabitant.

8. Посему препояшьтесь вретищем, плачьте и рыдайте, ибо ярость гнева Господня не отвратится от нас.

УПО: Отож, опережайтесь веретами, плачете та голосіть, бо лютість Господнього гніву від нас не відвернеться!

KJV: For this gird you with sackcloth, lament and howl: for the fierce anger of the LORD is not turned back from us.

9. И будет в тот день, говорит Господь, замрет сердце у царя и сердце у князей; и ужаснутся священники, и изумятся пророки.

УПО: І станеться в день той, говорить Господь, згине розум царя і розум князів, і остановлють священики, а пророки здивуються

KJV: And it shall come to pass at that day, saith the LORD, that the heart of the king shall perish, and the heart of the princes; and the priests shall be astonished, and the prophets shall wonder.

10. И сказал я: о, Господи Боже! Неужели Ты обольщал только народ сей и Иерусалим, говоря: `мир будет у вас`; а между тем меч доходит до души?

УПО: й скажуть: О Господи, Боже, справді обманений сильно народ цей та Єрусалим, коли казано: Буде вам мир, а меч доторкнувся ось аж до душі!...

KJV: Then said I, Ah, Lord GOD! surely thou hast greatly deceived this people and Jerusalem, saying, Ye shall have peace; whereas the sword reacheth unto the soul.

11. В то время сказано будет народу сему и Иерусалиму: жгучий ветер несется с высот пустынных на путь дочери народа Моего, не для веяния и не для очищения;

УПО: Того часу народові цьому та Єрусалимові сказане буде: Ось вітер палкий з лисих гір на пустині, на дорозі дочки Мого люду, не на віяння й не на очищення він!

KJV: At that time shall it be said to this people and to Jerusalem, A dry wind of the high places in the wilderness toward the daughter of my people, not to fan, nor to cleanse,

12. и придет ко Мне оттуда ветер сильнее сего, и Я произнесу суд над ними.

УПО: Та вітер сильніший від цього прибуде Мені, і над ними Я суд прокажу...

KJV: Even a full wind from those places shall come unto me: now also will I give sentence against them.

13. Вот, поднимается он подобно облакам, и колесницы его--как вихрь, кони его быстрее орлов; горе нам! ибо мы будем разорены.

УПО: Ось він прийде, як хмари, й як буря його колесниці, від орлів швидші коні його: Горе нам, бо спутошені будемо ми!...

KJV: Behold, he shall come up as clouds, and his chariots shall be as a whirlwind: his horses are swifter than eagles. Woe unto us! for we are spoiled.

14. Смой злое с сердца твоего, Иерусалим, чтобы спастись тебе: доколе будут гнездиться в тебе злочестивые мысли?

УПО: Обмий серце своє від лихого, о Єрусалиме, щоб був ти врятований! Аж доки в тобі пробуватимуть думки марноти твоєї?

KJV: O Jerusalem, wash thine heart from wickedness, that thou mayest be saved. How long shall thy vain thoughts lodge within thee?

15. Ибо уже несется голос от Дана и гибельная весть с горы Ефремовой:

УПО: Бо голос доносить із Дану й звіщає погибель з Єфремових гір...

KJV: For a voice declarereth from Dan, and publisheth affliction from mount Ephraim.

16. объявите народам, известите Иерусалим, что идут из дальней страны осаждающие и криками своими оглашают города Иудеи.

УПО: Пригадайте народам оце, сповістіть ось про Єрусалим: Приходять з далекого краю його облягати, і здіймають свій крик на юдейські міста!

KJV: Make ye mention to the nations; behold, publish against Jerusalem, that watchers come from a far country, and give out their voice against the cities of Judah.

17. Как сторожа полей, они обступают его кругом, ибо он возмутился против Меня, говорит Господь.

УПО: Як сторожа полів, навколо оточать його, бо він Мені був неслухняний, говорить Господь!

KJV: As keepers of a field, are they against her round about; because she hath been rebellious against me, saith the LORD.

18. Пути твои и деяния твои причинили тебе это; от твоего нечестия тебе так горько, что доходит до сердца твоего.

УПО: Дорога твоя й твої вчинки тобі це зробили, це лихо твое: бо гірке, бо торкнуло воно аж до серця твого...

KJV: Thy way and thy doings have procured these things unto thee; this is thy wickedness, because it is bitter, because it reacheth unto thine heart.

19. Утроба моя! утроба моя! скорблю во глубине сердца моего, волнуется во мне сердце мое, не могу молчать; ибо ты слышишь, душа моя, звук трубы, тревогу браны.

УПО: Ой, утробо моя, ти утробо моя, я тремчу! Біль серце стискає мені, і трепоче мені мое серце!... Не можу мовчати, бо вчула душа моя голос сурми, гук війни!

KJV: My bowels, my bowels! I am pained at my very heart; my heart maketh a noise in me; I cannot hold my peace, because thou hast heard, O my soul, the sound of the trumpet, the alarm of war.

20. Беда за бедою: вся земля опустошается, внезапно разорены шатры мои, мгновенно--палатки мои.

УПО: Біда на біду прикликається, вся бо земля поруйнована буде, спустошені будуть зненацька намети мої, вмить завіси мої...

KJV: Destruction upon destruction is cried; for the whole land is spoiled: suddenly are my tents spoiled, and my curtains in a moment.

21. Долго ли мне видеть знамя, слушать звук трубы?

УПО: Аж доки я бачити прапора буду, буду чути голос сурми?

KJV: How long shall I see the standard, and hear the sound of the trumpet?

22. Это оттого, что народ Мой глуп, не знает Меня: неразумные они дети, и нет у них смысла; они умны на зло, но добра делать не умеют.

УПО: Тому, що народ мій безглуздий, він не знає Мене: вони нерозумні сини й нерозважні вони, мудрі вони, щоб чинити лихе, та не вміють чинити добра!

KJV: For my people is foolish, they have not known me; they are sottish children, and they have none understanding: they are wise to do evil, but to do good they have no knowledge.

23. Смотрю на землю, и вот, она разорена и пуста, --на небеса, и нет на них света.

УПО: Дивлюся на землю, аж ось порожнеча та пустка, і на небо й нема його світла!

KJV: I beheld the earth, and, lo, it was without form, and void; and the heavens, and they had no light.

24. Смотрю на горы, и вот, они дрожат, и все холмы колеблются.

УПО: Дивлюся на гори, аж ось вони трусяться, і всі згір'я хитаються!

KJV: I beheld the mountains, and, lo, they trembled, and all the hills moved lightly.

25. Смотрю, и вот, нет человека, и все птицы небесные разлетелись.

УПО: Дивлюся, аж ось вже немає людини, і порозліталось все птаство небесне.

KJV: I beheld, and, lo, there was no man, and all the birds of the heavens were fled.

26. Смотрю, и вот, Кармил--пустыня, и все города его разрушены от лица Господа, от ярости гнева Его.

УПО: Дивлюся, аж ось край родючий пустинею став, а міста його знищенні всі від обличчя Господнього, від полум'я гніву Його...

KJV: I beheld, and, lo, the fruitful place was a wilderness, and all the cities thereof were broken down at the presence of the LORD, and by his fierce anger.

27. Ибо так сказал Господь: вся земля будет опустошена, но совершенного истребления не сделаю.

УПО: Бо Господь так прорік: Спustoшенням стане ввесь край, та кінця йому ще не вчиню!

KJV: For thus hath the LORD said, The whole land shall be desolate; yet will I not make a full end.

28. Восплачут о сем земля, и небеса помрачатся вверху, потому что Я сказал, Я определил, и не раскаюсь в том, и не отступлю от того.

УПО: І буде в жалобі земля через це, і затьмариться небо вгорі, бо Я говорив, що задумав, і не пожалую, і не відступлюся від того...

KJV: For this shall the earth mourn, and the heavens above be black; because I have spoken it, I have purposed it, and will not repent, neither will I turn back from it.

29. От шума всадников и стрелков разбегутся все города: они уйдут в густые леса и влезут на скалы; все города будут оставлены, и не будет в них ни одного жителя.

УПО: Від гуркотнечі їздця та стрільця побіжить усе місто, повтікають в гущавини й злізуть на скелі... Всі міста покинуті, і немає нікого, хто мешкав би в них...

KJV: The whole city shall flee for the noise of the horsemen and bowmen; they shall go into thickets, and climb up upon the rocks: every city shall be forsaken, and not a man dwell therein.

30. А ты, опустошенная, что станешь делать? Хотя ты одеваешься в пурпур, хотя украшаешь себя золотыми нарядами, обрисовываешь глаза твои красками, но напрасно украшаешь себя: презрели тебя любовники, они ищут души твоей.

УПО: А ти, поруйнована, дочко Сіону, що будеш робити? Хоч ти зодягаєш себе в кармазин, хоч прикрашуєшся золотою оздобою, хоч очі свої підмальовуєш фарбою, та надаремно прикрашуєшся: обридили тобою коханці твої, на життя твое важать вони!

KJV: And when thou art spoiled, what wilt thou do? Though thou clothest thyself with crimson, though thou deckest thee with ornaments of gold, though thou rentest thy face with painting, in vain shalt thou make thyself fair; thy lovers will despise thee, they will seek thy life.

31. Ибо Я слышу голос как бы женщины в родах, стон как бы рождающей в первый раз, голос дочери Сиона; она стонет, простирая руки свои: `о, горе мне! душа моя изнывает пред убийцами`.

УПО: Бо чую Я крик, немов породіллі, чую стогін, мов первістки, голос Сіонської дочки, вона стогне, заломлює руки свої та голосить: Ой, горе мені, бо попало життя мое вбивникам!...

KJV: For I have heard a voice as of a woman in travail, and the anguish as of her that bringeth forth her first child, the voice of the daughter of Zion, that bewaileth herself, that spreadeth her hands, saying, Woe is me now! for my soul is wearied because of murderers.